

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
Christiansborg
1240 København K

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748
EAN 5798000398566

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 17. september 2015 stillet følgende spørgsmål nr. 157 (BEU alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Finn Sørensen (EL).

12. oktober 2015
J.nr. 2015-4734

Spørgsmål nr. 157:

”Idet henvises til Ankestyrelsens praksisundersøgelse om sanktioner over for kontanthjælpsmodtagere, jf. BEU alm. del – bilag 27 (folketingsåret 2014-15, 2. samling) bedes ministeren besvare følgende spørgsmål:
Mener ministeren, at det er acceptabelt, at psykisk syge borgere bliver sanktioneret for udeblivelser?”

Endeligt svar:

Indledningsvist vil jeg gerne oplyse, at personer, der har en psykisk sygdom, og som er vurderet aktivitetsparate, skal stå til rådighed og tage imod tilbud, der er tilpasset deres situation og komme til de samtaler, som jobcentrene indkalder til.

Når kommunerne ser på rådighed og sanktioner for psykisk syge ledige, skal der selvfølgelig tages de hensyn, som følger af, at der er tale om en særlig målgruppe. Og det giver reglerne også mulighed for, at kommunerne gør.

Jeg mener, at det er rimeligt, at psykisk syge ledige kan blive sanktioneret, hvis de uden rimelig grund udebliver fra tilbud, der er tilpasset deres situation - i lighed med, hvad der gælder for de øvrige grupper af modtagere af uddannelses- eller kontanthjælp.

For det er også vigtigt for en psykisk syg ledig, at personen står til rådighed for og deltager i tilbud, der på sigt kan hjælpe pågældende i beskæftigelse. Derfor bør der også for denne persongruppe være en mulighed for at sanktionere, hvis der ikke er en rimelig grund til udeblivelsen fra tilbuddet.

Hvis en psykisk syg ledig ikke overholder sin rådighedspligt, skal kommunen vurdere, om personen har en rimelig grund til ikke at overholde sin rådighedspligt. Og her adskiller reglerne sig i forhold til fx jobparate kontanthjælpsmodtagere. Kommunen har nemlig altid pligt til at vurdere, om der er andre rimelige grunde end de specifikt nævnte i loven, der kan medføre, at den psykisk syge ledige ikke skal have en sanktion.

Den pågældendes nedsatte fysiske eller psykiske funktionsevne kan fx i det konkrete tilfælde betyde, at der ikke skal gives en sanktion for at udeblive fra et tilbud. Heri ligger bl.a., at jobcenteret også skal se på, om den pågældendes eventuelle handicap medfører, at der ikke skal gives en sanktion. Det kan fx være på grund af svær psykisk sygdom eller en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Der, hvor en sanktion ikke fremmer rådigheden for en modtager af hjælp, skal der ikke give en sanktion.

Kommunerne har således mulighed for at undlade at sanktionere en psykisk syg ledig, hvis sanktionen ikke fremmer den pågældendes rådighed. Samtidig er det vigtigt, at kommunerne alene giver denne målgruppe tilbud, som er tilpasset deres situation.

Endelig er det sådan, at kommunerne, før de giver en sanktion til en aktivitetsparate ydelsesmodtager, skal have udtømt alle rimelige muligheder for at komme i personlig kontakt med pågældende med henblik på en vurdering af, om der forelå en rimelig grund til udeblivelsen.

Undersøgelsen viser her, at kommunerne ikke har gjort tilstrækkeligt i forhold til at komme i personlig kontakt med den aktivitetsparate borger. En af Ankestyrelsens anbefalinger til kommunerne vedrører netop denne problemstilling, og fremgår af brevet fra Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, som er sendt til samtlige kommuner.

Venlig hilsen

Jørn Neergaard Larsen